

Проповед 186

Божият народ

Прочит: 1. Петрово 2, 1 - 10

Скъпи братя и сестри,

Кой е Божият народ? Кой са хората, които Бог нарича свой народ? Ако попитате хората, които познавате, можете да чуete различни мнения и изказвания по този повод. Някои ще кажат - ами такива са хората, които живеят в обещаната земя; или пък хората, които Бог е избрал; други ще кажат, че това сме ние, християните; трети ще се спрат само на една църква или деноминация. Какво мислите вие? Кой отговор е верен? Какво е вашето мнение? Ако разгърнем Библията и се поразровим в нея, няма да ни отнеме кой знае колко време, за да открием истината. Много бързо ще открием, че Божият народ преди всичко не са хората, които наричат себе си така, а хората, които Бог сам е избрал. Бог избира определени хора и ги нарича свой народ, и се грижи за тях, и иска да им помогне да стигнат до Него, за да са заедно с Него за цяла вечност. Важно е да знаем, че Божий народ не са хората, които ние наричаме такива, или които сами себе си наричат така. Защото много често нещата не са такива, каквито изглеждат на пръв поглед. Един равин хвалел веднъж вярата на обикновените хора. Един богат и набожен човек, който бил до него, го запитал: "Какво толкова харесваш в обикновените хора?" "Ами - отговорил равинът - те имат много предимства." "Аз пък не мога да намеря нито едно предимство" - казал богаташът. Равинът замълчал за няколко секунди и после попитал богатия човек: "Ти си търговец на диаманти, нали? Мога ли да погледна някой от твоите камъни?" Богаташът веднага измъкнал кесията си и изсипал в ръката на равина няколко диаманта. "Ето този чудесен камък, казал богатият човек, е диамант с особено рядка хубост." Равинът останал равнодушен и казал, че не намира нищо специално в този камък. Тогава събеседникът му казал: "Ами да, разбира се, това може да се оцени само от специалист". Тогава равинът се разсмял и казал: "Скъпи приятелю, така е и с красотата на вярата, тя може да се оцени само от специалисти. Ако вярата и доверието към Бога са достатъчно силни и вие ще можете да светите като диамант в светлината на Бога. Но е важно да знаем, че това, което в очите на хората изглежда като обикновен камък, в Божиите очи може да изглежда като диамант. Този, който в очите ни изглежда като обикновен човек, може да се окаже част от Божия народ. Как можем да станем част от Божия народ? Защото това в края на краищата е целта ни като християни - да станем част от Божия народ и да отидем в Божието небесно царство. Това са въпроси, на които днешният пасаж от Божието слово се опитва да ни отговори.

1. Да пожелаваме духовно мляко. Има една важна предпоставка, за да станем част от Божия народ. Ние трябва да го искаме. Ако не искаме да станем част от Божия народ, няма и да станем. Имате ли желание да сте част от Божия народ? Ако имате, какво правите за да станете част от него. Защото, ако го искате, трябва да предприемете някакви конкретни действия. Конкретното, което Божието слово ни съветва да направим, е: ***"пожелавайте като новородени младенци чисто духовно мляко, за да пораснете чрез него към спасение, ако сте опитали, "че Господ е благ"***. Какво

означава да пожелаваме духовното мляко? Когато нашият син беше съвсем малък имаше огромното желание да се храни по всяко време на денонощието. Нямаше никакво значение колко е часът или колко много на нас ни се спи. Важното беше, че той е гладен, и правеше всичко възможно, за да постигне целта си. Това ни костваше много безсънни нощи и ставания на всеки три часа. Помислете си какво би било, ако ние така търсихме Бога. Вероятно апостол Петър има предвид точно това. Ние трябва да имаме точно такъв глад за Бога. Ако ние желяхем толкова много да сме заедно с Бога и да черпим от Него, със сигурност животът ни щеше да изглежда много по-различен. Важно е да знаем какво има предвид апостолът с "чистото духовно мляко". Който е отглеждал малки деца, много добре знае колко важно е чистото майчино мляко за детето. Разбира се, има и заместители, но, колкото и добри да са те, нищо не може да замести чистото мляко, което идва от майката. Така е и с този свят. Той ни е създал много заместители, които да задоволят нашите изисквания и желания. Нищо обаче не може да се сравни с духовното мляко, което идва от Бога. Всичко останало ще си остане само заместител. Имате ли желание да приемате чисто духовно мляко от Бога? Ако да, то правете го ежедневно. Поне толкова пъти, колкото приемате и другата храна - ние се храним поне три пъти на ден, поне толкова пъти трябва да пожелаваме и храната от Бога. Малките деца се хранят много често и през първата година теглото им нараства повече от три пъти. Ако вие искате да растете с тези темпове към Бога, трябва да искате да се храните, колкото се може по-често. Тогава ще се случи това, което апостол Павел пожелава на Солунците: **"И Господ да ви направи да растете и да преизобилвате в любов един към друг и към всички, както и ние преизобилваме към вас"** (1. Солунци 3, 12). С чистото духовно мляко можете да растете към Бога. Ако не го употребявате и си намерите заместител, много бързо ще се отделите от Бога. Млякото трябва да е чисто, не го забравяйте. Чистото духовно мляко е четенето на Божието слово и общуването с Бога в молитва. Пожелавайте го, употребявайте го, това е първата и важна предпоставка да пораснете към Бога.

2. Здание. За да се построи едно здание, е необходимо да има камъни. Независимо какви са те - дали са камъни, направени от скални късове, както е било в миналото, или са тухли, както е сега, нужен е материал за да се построи зданието. Ако искаме да построим една наистина солидна постройка, е необходимо да изберем здрави и солидни камъни. Никой не иска да живее на палатка. Всеки иска да има солиден и здрав дом. "Моя дом е моята крепост" - се казва много често. Почти всяка банка привлича хората за кредит, показвайки здрави и солидни къщи. Всеки един човек има този копнеж вътре в себе си - да живее в сигурен дом. Така е и с църквата. И църквата може да бъде здание, което е изградено от камъни. Но не църковното здание, а самата църква. Църквата, описана в Новия завет, не са зданията и сградите, а нещо много повече от това. Новозаветната църква се състои от живи хора, живи в смисъла, че имат вечен живот. Тази е и църквата, която се има пред вид в текста, който чухме в началото - една църква, която не се стои от някакви камъни, а от живи камъни. Чувствате ли се част от това здание, искате ли да сте част ако не сте станали. Намерили ли сте си мястото? Важно е да отбележим, че това здание не е изградено от какви да е камъни, а от живи камъни.

3. Камъните. Нека малко да помислим върху това, какво е значението на камъка въобще и в контекста на Библията. Ние често си мислим, че камъните са студени и са мъртви. Те не подлежат на промяна. Ако седнете върху един камък, може да го почувствате студен и не даващ никаква надежда. Библията не ни помага много в тази насока. Какво ни казва тя за тях? Камъните не могат да се ядат - **"Има ли между вас човек, който, ако му поиска синът му хляб, ще му даде камък"** (Матей 7, 9). Даже и в преносен смисъл, казвайки камък, Библията ни говори за твърдост и нежелание за промяна - **"Господи,**

очите Ти не търсят ли честност? Ударил си ги, но не ги заболя; изтощил си ги, но не искаха да приемат поправление; втвърдиха лицата си повече от камък; не искаха да се върнат." (Еремия 5, 3) Така се оплаква пророк Еремия. Камъните са символ на смъртта и това можем да го открием в думите на Исус: **"Но като продължаваха да Го питат, Той се изправи и им каза: Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък по нея"** (Йоан 8,7).

Ако попитате специалистите по камъните, ще чуете и други мнения. Един геолог ще ви обясни, че има различни видове камъни - топли и студени, водопропускливи и водонепропускливи, с наличие на метал и без метал, и какво ли още не. Библията ни говори също за по-различни камъни, доста по-различни от тези, които сме свикнали да виждаме. Камъни, които са живи и носят живот. Тези камъни получават живота си само чрез действието на Бога. Само чрез действието на Исус Христос на Голгота, само чрез жертвата на Божия син те получават шанса да оживеят и да не бъдат вече мъртви, а живи **"при Когото, като идвате като при жив камък, отхвърлен от човеците, но от Бога избран и скъпоценен, и вие като живи камъни се съграждате в духовен дом, за да станете свято свещенство, да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исус Христос."** Целта на Бога е да сме близо до Него и същевременно и Той да е близо до хората. Думите на апостол Петър ясно подчертават, че целта на Бога не е да има само отделни свещеници, които да му служат на определени места по точно определен начин, а всички ние, тези които Той избира и призовава, всички ония, които са станали част от Неговия народ, да са част от Неговия храм. Не е случайно, че апостолът описва храма точно така - това е новото искане на Бога за Неговия храм. Неговият храм трябва да е изграден от Неговия народ. - камъните трябва да са живи. Има само Един, който може да вдъхне живот на мъртвите камъни и това е Исус Христос. Има само Един, който може да съживи мъртвите ни животи, умъртвени от греха. Бог идва в мъртвия ни живот и променя всичко, за да можем да станем част от Неговия храм, народ и царство. Ние всички ставаме свещеници и служители, според дарбите, които пак Той ни е дал. Бог ни избира и призовава. Ако ние пожелаем да приемем чистото духовно мляко, тогава Той вдъхва живот в помъртвелите ни сърца и ние можем да станем част от неговия храм, живи камъни вградени там за Негова слава. Всеки има тази възможност. Бог кани всеки един.

4. Къде е моето място? Какво мога да правя аз? Логично е да се запитаем къде е мястото на всеки един от нас. Бог ни кани да станем част от Неговия храм и ни е призовал да застанем. Неотдавна беше възстановена църквата Frauenkirche в Дрезден. Тя е с уникален каменен купол. Беше стояла повече от 45 години в руини - от времето след войната, защото никой не можеше да възстанови този каменен купол. След демократичните промени и навлизането на компютърните технологии, църквата беше възстановена, като с помощта на компютър всички камъни бяха номерирани и вкарани в системата. Това действие имаше само една цел - да се определи точното място на всеки камък и така да се подреди куполът по начина, по който е бил подреден. В края на краищата се получи. Това е въпросът, който ние трябва да си задаваме: Кое е моето място? Къде трябва да застана аз? С какво служение да се заема? И както при камъните - върху кого трябва да стоя и кой трябва да е върху мен. **"Един на друг си носете теготите, защото така изпълнявате Христовия закон"** Ние сме призовани да намерим точното си място в църквата и да служим там, където трябва и по начина, по който Бог ни е заповядал да го правим. И пак: **"вие като живи камъни се съграждате в духовен дом, за да станете свято свещенство, да принасяте духовни жертви"** Къде е моето място, какви духовни жертви принасям аз? Това са въпросите, които следва да си зададем. Не на другите, а на самите себе си. Ние не сме съвършеното здание.

Винаги може да има камъни, които не са си на мястото. Но Бог продължава да съгражда този храм. Мечтата за съвършения храм, от който Бог ни е направил част, е една мечта за бъдещето, която е започнала днес. Съвършеният храм ще бъде горе в Небесния Ерусалим, където ние ще сме изчистени от всеки недостатък чрез Исус Христос и ще сме съвършени, където твърдите сърца ще станат меки и мъртвите камъни живи. Църквата е жива, живо здание, в което всеки трябва да търси мястото си и да върши това, което Бог иска от него. Как може тази църква и този храм да е жив, след като грехът ни е умъртвил?

5. Кой държи всичко това, защо не се разпада? Защо тази жива църква, този жив храм, съграден от толкова много различни и противоречиви хора, не се разпада? Апостол Петър ни отговаря с едно пророчество още от времето на Стария завет: **"Защото е писано в Писанието: "Ето, полагам в Сион крайъгълен камък, избран, скъпоценен; и който вярва в Него, няма да се посрами." И така, за вас, които вярвате, Той е скъпоценност, а на тези, които не вярват - "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла"**. Ние можем да стоим и да бъдем едно и една църква само чрез Исус Христос. Без Него всичко би се разпаднало бързо. Исус е Този, който държи тази сграда. Затова и Писанието го нарича крайъгълен камък. Това е един голям камък, който лежи в основата на едно здание, и обикновено се различава от другите камъни в основата - Ер. 51:26. В ъгъла на основата, крайъгълният камък е така положен, че на него двете стени се свързват една с друга. Исус Христос е този камък и лежи в основата, за да поддържа и да дава якост на зданието. Христос, учението за Спасителя, е крайъгълен камък на християнската църква - ЕФ. 2:20, Той е ходатаят за спасението на всички - 1Пет. 2:6. Ако имате възможност да наблюдавате стари сгради, можете да видите колко важни са ъгловите камъни. Без тях сградата би се разпаднала. Това е и ролята на Исус. Той ни държи и ние не трябва да се доверяваме на хората. Хората не могат да ни задържат. Ако отправяте поглед към хората, ще се разочаровате. Нека погледът ви да е насочен към Исус. Той ни държи и благодарение на Него ще останем тук в това не много съвършено здание, и благодарение на Него ще бъдем част от онова, съвършеното Небесно здание - защото Исус се пожертва за нас на Голгота и ни уми и приготви за вечен живот.

Не трябва да се доверяваме на хората, които градят този свят - те не могат да ни посочат правилната посока: **"Камъкът, о който да се спъват, и канара, в която да се съблазняват"**; **защото се спъват о словото и са непокорни, за което бяха и определени.** Този свят ще отхвърли Исус не само защото не Го разбира, но и защото е предпочел греха пред святостта. Вие обаче се хванете за Исус и станете част от Неговия храм, станете част от спасението Му. Бог е запазил едно чудесно обещание за това какво ще направи от нас, ако решим да го следваме и станем част от неговия храм: **"Вие обаче сте избран род, царско свещенство, свят народ, народ, който Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина; вие, които някога не бяхте народ, а сега сте Божий народ, не бяхте придобили милост, а сега сте придобили."** Бог ще ни направи съвършени, това е част от Неговия план. Всеки един, който уповава на Него, ще стане не само част от зданието на Неговата църква, но и част от истинския Негов народ. Защото не този е Божият народ, който се нарича Божий народ, а онзи, когото е избрал Бог, защото само чрез Него можем да бъдем народ, чрез Неговата велика милост. Амин.